

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: «قوم خود را انداز کن پیش از آن که عذاب دردناکی به سراغشان آید.»

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

گفت: «ای قوم من! به یقین من برای
شما انذار کننده آشکاری هستم،

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ۝۳

که خدا را پرستش کنید و از مخالفت او
پرهیزید و مرا اطاعت نمایید،

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
 إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

تا خدا گناهانتان را ببامرزد و تا زمان معینی شما را عمر دهد؛ زیرا هنگامی که اجل الهی فرا رسد، تأخیری نخواهد داشت اگر می دانستید.»

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

(نوح) گفت: «پروردگارا! من قوم خود را شب و روز (به سوی تو) دعوت کردم،

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

اما دعوت من چیزی جز فرار
(از حق) بر آنان نیفزود.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

و من هر زمان آنها را دعوت کردم (که ایمان بیاورند) تا تو آنها را بیامرزی، انگشتان
 خویش را در گوشهایشان قرارداده و لباسهایشان را بر خود پیچیدند، و در مخالفت
 اصرار ورزیدند و بشدت استکبار کردند.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

سپس من آنها را با صدای بلند
(به اطاعت فرمان تو) دعوت کردم،

تَمَّأْنِي أُعَلِّتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

سپس آشکارا و نهان (حقیقت توحید و ایمان را) برای آنان بیان داشتیم.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبِّي إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

و گفتم: «از پروردگار خویش آمرزش بطلبید که او بسیار آمرزنده است،

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَاراً ﴿١١﴾

تا بارانهای پربرکت آسمان را پی در پی
بر شما فرو فرستد،

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَ
يَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَاراً ﴿١٢﴾

و شما را با اموال و فرزندان فراوان کمک کند و باغهای سرسبز و نهرهای جاری
در اختیارتان قرار دهد.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَاراً ﴿١٣﴾

چرا شما برای خدا عظمت قائل نیستید!؟

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَاراً ﴿١٤﴾

در حالی که شما را در مراحل مختلف آفرید
(تا از نطفه به صورت انسان کامل رسیدید).

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

آیا نمی دانید چگونه خداوند هفت آسمان را برفراز یکدیگر آفریده است،

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ
جَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

و ماه را در میان آن ها مایه روشنایی، و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است!؟

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

و خداوند شما را همچون گیاهی
از زمین رویانید،

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

سپس شما را به زمین باز می گرداند،
و بار دیگر شما را خارج می سازد.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

و خداوند زمین را برای شما فرش گسترده ای قرار داد،

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

تا از راههای وسیع و درّه های آن بگذرید
(و به هر جا می خواهید بروید).»

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّي أَعْتَصَمْتُ عَصْوَنِي وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَ
وَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

نوح (بعد از نومیادی از هدایت آنان) گفت: «پروردگارا! آنها نافرمانی من کردند و از کسانی پیروی نمودند که اموال و فرزندانشان چیزی جز زیانکاری بر آنها نیفزوده است.

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبْرًا ﴿٢٢﴾

و (این رهبران گمراه) مکر عظیمی به کار بردند،

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

و گفتند: دست از معبودان خود بردارید (بخصوص) بت‌های «ود»، «سواع»، «یغوث»،
«یعوق» و «نسر» را رها نکنید.

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

و آنها بسیاری را گمراه کردند. خداوندا، ستمکاران را جز گمراهی میفزا!

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

(آری، سرانجام) همگی بخاطر گناهانشان غرق شدند و در آتش دوزخ وارد گشتند، و جز خدا یاورانی برای خود نیافتند.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ
مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

نوح گفت: «پروردگارا! هیچ کس از کافران را بر روی زمین باقی نگذار!

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ
وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

چرا که اگر آنها را باقی بگذاری، بندگان را گمراه می کنند و جز نسلی فاجر و کافر به دنیا نمی آورند.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

تَبَارًا ﴿٢٨﴾

پروردگارا! مرا، و پدر و مادرم و همه کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان با ایمان را بیامرزه؛ و ستمکاران را جز هلاکت میفزای!

صدق الله العلي العظيم